

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

7. NEDELJA MED LETOM - 19. februar 2023

Konrad iz Piacenze, spokornik

Ob 8.00: za žive in pokojne župljane

Ob 10.00: + Miro Kvas, obletna

Ponedeljek: 20. 2. 2023

Jacinta in Frančišek Marto, fatimska pastirčka

Ob 18.30: + Alojzij Horvat - dimnikar, po namenu hčerke Eme z družino

Torek: 21. 2. 2023

Peter Damiani, škof, cerkveni učitelj

Ob 18.30: + oče Alojz Zupan, 66. obletnica smrti

Sreda: 22. 2. 2023

PEPELNICA - začetek postnega časa

Sedež apostola Petra

Ob 18.30: + Milena Groznik, ob rojstnem dnevu,
po namenu moža Petra in + starši Groznik

Četrtek: 23. 2. 2023

Polikarp, škof, mučenec

Ob 18.30: + Alojzija Vrečar, po namenu Jožeta Perme

Petek: 24. 2. 2023

Matija, apostol; spomin Marije Pomočnice kristjanov

Ob 18.30: za ozdravitev in uspešno operacijo

Sobota: 25. 2. 2023

Valburga, opatinja

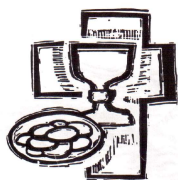
Ob 18.30: + Marija Bakšič, po namenu družine Malenšek

1. POSTNA NEDELJA - 26. februar 2023

Aleksander (Branko), škof

Ob 8.00: za žive in pokojne župljane

Ob 10.00: + starši Anton in Julijana Novak in v zahvalo za življenje

Župnija

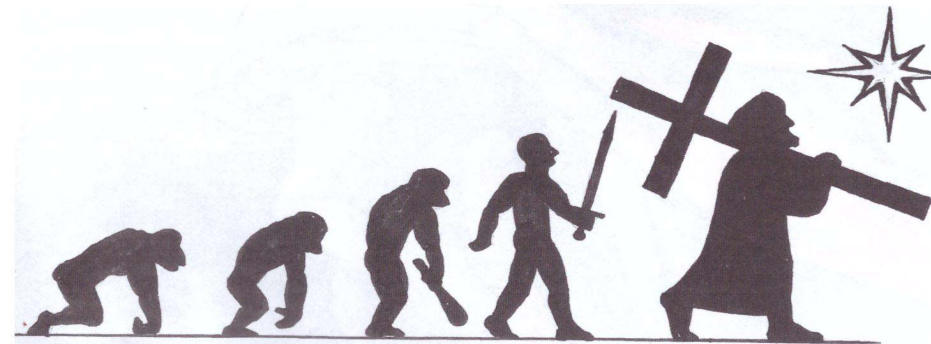
Sv. Simona in Juda Tadeja

Ljubljana Rudnik

OZNANILA

Od 19. do 26. februarja 2023

Človek še ni "krona stvarstva". Ker še vedno prime za meč. Najhujše katastrofe 20. stoletja - prva in druga svetovna vojna vključno z uporabo jedrskega orožja - ga niso naredile za vedno modrejšega oziroma ga spametovale. To smo morali izkusiti v preteklem letu. (Še) ne na lastnem telesu, vendar nam trpljenje prebivalcev Ukrajine in v vojno - tudi - prisiljenih ruskih vojakov bije v oči. Vključno strah pred uporabo jedrskega orožja. In možnost potresa ...

Kako da človeštvo ne more trajno živeti v miru? Ali zato, ker človek, ki odloži meč, lahko postane nosilec križa? Da mora biti pripravljen, da se z nasiljem ne sooči nemočno, ampak nenasilno? S polnim tveganjem.

Jezusove besede o ljubezni do sovražnikov (Mt 5,38-48) so v vseh časih naleteli na odpor - tudi s krščanske strani. Nenasilnemu nataknejo trnovo krono kot norčevsko kapo. Zakaj Bog opravičuje to norost?

Za popolnost gre: *"Bodite torej popolni, kakor je popoln vaš nebeški Oče"*. Naša popolnost naj bo taka kot popolnost Boga, čigar velikodušnost zajema dobre in hudobne. To je cilj. To je merilo. Popolnost. Vsakodnevna odločitev je naša. Čeprav tega cilja ne moremo doseči sami, je še vedno vreden prizadevanja. Pomeni: ljubezen do sovražnikov in odpoved nasilju, kjer lahko; kjer koli je to mogoče - in vedno bolj razširiti to območje.

Nihče ni obljubil kristjanom, da bo ljubezen vedno lahka. Ne, ljubezen je lahko včasih težko delo, ki grozi z zlomom. Toda: tistega, ki ljubi, Bog nikoli ne pusti samega, vedno znova ga dvigne.

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; GSM: 041/515 030; Splet: www.zupnijarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

■ **S pepelnično sredo vstopamo v postni čas**, na 40 dnevno pot pomnožitve molitve, posta in miloščine oziroma dobrih del, ki nas vodi v obhajanje velikonočne skrivnosti. Med mašo, ki bo ta dan ob 18.30 v cerkvi, bomo pristopili k spokornemu obredu pepeljenja.

■ **Slovenska Karitas zopet vabi, da se 40 dni zdržimo alkoholnih pijač** in s tem izrazimo solidarnost z žrtvami nasilja, nesreč in bolezni, ki so posledica čezmernega pitja. Privarčevana sredstva lahko namenimo ljudem, ki so v Turčiji utrpeli strašansko uničevalni potres. Na mizici za tisk so na voljo zloženke s pobudo, kako preživeti postni čas in moliti za ljudi v stiski.

■ **Strogi post je na pepelnično sredo in veliki petek.** Ta dva dneva se le enkrat do siteda najemo in se zdržimo mesnih jedi. Zunaj postnega časa smemo zdržek od mesnih jedi zamenjati s kakim drugim dobrim delom pokore ali ljubezni do bližnjega. Zdržek od mesnih jedi veže vernike od izpolnjenega 14. leta. Kadar je praznik, cerkveni ali državni, na petek, ali je kakšna slovesnost v družini (poroka, krst, pogreb), post in zdržek odpadeta.

■ **Križev pot v postnem času** bomo molili **vsak petek** pol ure pred večerno mašo, to je **ob 18. uri**. Trikrat ga bomo molili tudi **v naravi: prvič** na 3. postno nedeljo, 12. marca **ob 15. uri**, iz Poti na Debeli hrib, **drugič** na 4. postno nedeljo, 19. marca, iz Hrastarije do Šinkovčevega križa in **tretjič** na 5. postno nedeljo, 26. marca, od Pirčevega križa do kapelice ob župnišču. Na križevih potih bodo sodelovali tudi birmanci, razen 19. marca, ko bodo šele prišli iz duhovnih vaj v Želimpljem.

■ **Postno dekanijsko romanje** bo v soboto, 4. marca, na Trsat pri Reki. Tisti, ki boste poromali, se čim prej prijavite zaradi rezervacij za našo župnijo. Vožnja in kosilo stane 35 evrov. Do zdaj sta samo dve prijavi.

PREPOZNAVAMO SE KOT CERKEV SKUPAJ NA POTI

Pastirsko pismo naših škofov za postni čas 2023 - povzetek 2. dela

Škofje nas vabijo, naj se učimo hoditi skupaj in tako živeti Cerkev konkretno v naši župniji. Predočijo nam svetopisemsko podobo Cerkve kot šotora, vzete iz 54. poglavja Izaijeve knjige, kjer Bog po preroku spodbuja svoje ljudstvo, naj kljub stiski zaupa vanj in se ne boji. Poziva jih, naj dvignejo pogled, naj razširijo prostor svojega šotora, kajti njihov Bog se imenuje *“Bog vse zemlje”* (Iz 54,1-5).

K temu nas poziva tudi Jezus v današnjem evangeliju, da razširimo svojo ljubezen na sovražnike in molitev na preganjalce (Mt 5,44-45.47). Da se ne ustavimo pri mejah svojega dobrega počutja, da prestopimo svojo gotovost in prostor, ki ga obvladamo.

Starozavezno besedilo (3 Mz 19,1-2.17-18) nas poziva k posnemanju Boga v njegovi svetosti, tako da mu damo prostor v svojem življenju. Svetost pomeni sprejemati navdihe Svetega Duha, ki po krstu prebiva v nas, da *“smo Božji tempelj”* (1 Kor 3,16-17).

Škofje verjamejo, da Sveti Duh govori po vsakem izmed nas, in vabijo, naj skupaj iščemo načine, kako bi mu pozorno prisluhnili. Prepoznamo ga po tem, kar prinaša mir, veselje, ljubezen, potrpežljivost, zvestobo, krotkost (Gal 5,20). Sveti Duh nas na konkretne načine spodbuja k dobremu in ustavlja pred slabim. Prosluhni mu moramo z ljubeznijo, ki *“ne zavida, se ne ponaša, se ne napihuje, ne sramoti, ne išče svojega, se ne pusti razdražiti, ne misli hudega, se ne veseli krivice, veseli pa se resnice”* (1 Kor 13,4-6).

Poslušanje je osnovna drža med nami verniki na sinodalni poti. Da bi mogli resnično poslušati drug drugega, se moramo imeti radi. Tudi vera je po apostolu Pavlu iz poslušanja - poslušanja Božjega klica, in prenovimo se lahko samo v poslušanju Božjega klica.

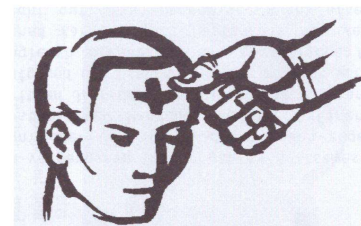
Ob sklepu škofje prosijo vernike za odpuščanje, če smo bili ob srečanju z njimi razočarani, ko nas niso dovolj poslušali ali nam bili v oporo in je to slabo vplivalo na našo vero in naš odnos do Cerkve. Hkrati pa prosijo, naj zanje molimo, da bodo lahko naši dobri pastirji po Jezusovem vzoru. Na nas kličejo Božjega blagoslova in priprošnje naših zavetnikov, posebej slovenskih mučencev.

Brez maske skozi čas

Pust je čas mask: skrivam se za masko, da me ne prepoznajo takoj, nato pa jo ob primernem času dvignem, v upanju na veselo presenečenje vseh. Nič ni narobe s to igrano uporabo maske in kostuma. Nasprotno, lahko je za vse udeležene zelo zabavno. Vendar maske lahko prevzamejo na pusta tudi drugo vlogo: nadenem si veselo masko, čeprav mi ni nič do tega; igram nekaj, kar sploh nisem in ni res. Igrana veselost žalostnega še bolj muči, zaradi tega tudi na pusta velja pravica do žalosti in slabe volje.

Na pepelnico je vsega konec. Za nošenje mask to ne velja. Ljudje skrivajo svoj pravi jaz iz različnih razlogov celo leto. To ne sme biti in ni potrebno. Smem se pokazati takšen, kakršen sem. Pred ljudmi in pred Bogom. Pred njim tako in tako nobena maska ne pomaga. Pa tudi je ne potrebujem. Kajti Bog me ima rad takšnega kot sem. - in najrajši brez maske.

Povedano pa seveda ne velja za zaščitne maske pred covidom. Bogu je vseč, če drug drugega ščitimo.

O bhajamo pepelnico. Priznavamo svoje meje, neuspehe in pomanjkanje ljubezni. Priznavamo, da ne živimo vedno v skladu z Jezusovim križem, ki ga nosimo od krsta dalje, da včasih križ rajši drugim naložimo, kakor da bi jim ga pomagali nositi. Pepel, s katerim bomo zaznamovani na čelu, nas spominja, da ne živimo vedno odrešeno, ne vedno velikonočno.

Na pepelnico zavestno obnovimo križ na svojem čelu in priznamo, da gremo znova na pot, da bi našli svoje krstno dostojanstvo.

